

Τσίχλες ταξιδιού

Απριλίου 04, 2026



Γράφει η Κυριακή Γανίτη

Μία συλλογή διηγημάτων με γεύση από τσίχλες ταξιδιού...

Τον συγγραφέα Μάκη Τσίτα τον "παρακολουθώ" αρκετά τα τελευταία χρόνια μέσα από τα βιβλία που υπογράφει. Νιώθω μία οικειότητα με την πένα του, καθώς και με τον τρόπο σκέψης του. Τί κι αν δεν είμαι στο "πλάι" του, ως αναγνώστρια, από τα πρώτα του συγγραφικά βήματα, μας έκανε μία μεγάλη χάρη προβαίνοντας στην έκδοση της συλλογής διηγημάτων του, με τίτλο "Τσίχλες ταξιδιού" (κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο) μέσα στην οποία περιέχονται 19 αυτοτελή και μεστά διηγήματά του που έχουν γραφτεί μέσα σε όλο αυτό το διάστημα και μας επιτρέπουν όχι μόνο να τον "γνωρίσουμε" καλύτερα, αλλά να μας γίνει φανερή και η συγγραφική του πορεία και εξέλιξη μέσα σε όλα αυτά τα χρόνια.

Με κοινό παρονομαστή την εύστοχη και εκλεπτυσμένη -σε καμία περίπτωση αρνητική- ειρωνεία και σαρκαστική διάθεση του συγγραφέα και τα 19 διηγήματα της συλλογής διαβάζονται εύστοχα και γρήγορα, επιτρέποντάς μας να συγκρατήσουμε τους έξυπνους προβληματισμούς του δημιουργού γύρω από ζητήματα πιο απλά και καθημερινά (αξίζει να σταθείτε και σε εκείνα τα σχόλια γύρω από τον χώρο του βιβλίου και τα πρόσωπά του) έως και πιο σύνθετα κι επώδυνα όπως είναι η απώλεια και ο θάνατος. Κι όλα αυτά σε ένα πλαίσιο όπου οι ρεαλιστικοί και σουρεαλιστικοί διάλογοι "ζωντανεύουν" τα λεγόμενά του κάνοντας αυτό το κωμικοτραγικό ύφος των κειμένων να μας γεννούν ποικίλα συναισθήματα όπως είναι η χαρά, ο πόνος και η συγκίνηση που γεννάται από την αναπόληση τόσο καλών όσο και κακών θυμήσεων...

"Άνθρωποι-δεντράκια, που προσπαθούν να κρατηθούν όρθιοι στην ισόβια διάρκεια του κόντρα καιρού. Άνδρες που έρχονται αντιμέτωποι με την ανασφάλεια, τη ματαιώση και την απώλεια. Γυναίκες που βιώνουν τη μοναξιά και την απόγνωση κι άλλες που κυνηγούν την ουτοπία. Μητέρες υπερπροστατευτικές κι άλλες αμήχανες ή κλεισμένες στον εαυτό τους. Γιαγιάδες τρυφερές και αγαπησιάρηκες κι άλλες κάπως παρεξηγημένες. Γιοι και κόρες που υφίστανται τις συνέπειες της γονεϊκής συμπεριφοράς ή που προσπαθούν να ξεφύγουν με όχημα την κατανόηση και τη συγχώρεση." (Από το οπισθόφυλλο)

Καθένα από αυτά τα 19 διηγήματα με το μοναδικό ύφος γραφής είναι τοποθετημένο με τέτοια σειρά μέσα στο βιβλίο ώστε να μας γίνει η φανερή η βελτίωση στην πένα του δημιουργού που ποτέ, όμως, δεν έπαψε στιγμή να φέρει τη δική του προσωπική ταυτότητα που τον χαρακτηρίζει και τον κάνει να ξεχωρίζει και να είναι τόσο αγαπητός στο αναγνωστικό κοινό. Και ξέρετε τί είναι αυτό που επιλέγω να συγκρατήσω από εκείνα; Το πώς η επαφή μας με τα όποια συναισθήματά μας έχει χαθεί και ψάχνουμε να βρούμε λύσεις ώστε να καταφέρουμε να τα εκφράσουμε -αναφορικά με όλες τις σχέσεις που αναπτύσσουμε με τους γύρω μας σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας- ξανά με λόγια αληθινά που πηγάζουν από την ψυχή και την καρδιά μας.

Διάβασα με μία ανάσα όλα τα διηγήματα και έγινα ένα αόρατο κομμάτι κάθε ιστορίας. Ένωσα πανταχού παρούσα και μπήκα στη θέση κάθε προσώπου αποκτώντας έτσι μία σφαιρική εικόνα όλων των γεγονότων. Συμβουλή! Μη βιαστείτε να με κρίνετε αυστηρά για την όποια λακωνικότητά μου σε σχέση με τα όσα έγραφα για το βιβλίο. Μη σας ξεγελά αυτό, όπως και ο όγκος του! Καμία φορά τα λίγα είναι πιο "πλούσια" από τα πολλά! Κρατήστε, λοιπόν, ότι αγάπησα κάθε στιγμή της ανάγνωσής του και σας παρακινώ να το αναζητήσετε κι εσείς με τη σειρά σας.

Αναζητήστε το! Καλή ανάγνωση.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο.